

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 499/2014

z dne 11. marca 2014

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 in (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta s spreminjanjem Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 37(c)(iv) in (d)(xiii), člena 173(1)(b), (c) in (f), člena 181(2) in člena 231(1) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 ⁽²⁾ ter zlasti člena 64(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 543/2011 ⁽³⁾ je bila sprejeta na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 ⁽⁴⁾, ki je bila razveljavljena in jo je nadomestila Uredba (EU) št. 1308/2013.
- (2) Uredba (EU) št. 1308/2013 vključuje nove določbe glede sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave. Te določbe je treba nadomestiti v zvezi s finančnim prispevkom članov organizacije proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave (v nadaljnjem besedilu: organizacija proizvajalcev), trženjem celotne proizvodnje prek organizacije proizvajalcev, zunanjega izvajanja dejavnosti, demokratičnim nadzorom, določanjem zgornjih mej odhodka za obvladovanje in preprečevanje krize, pogoji za ponovno zasaditev sadovnjaka kot ukrepa za preprečevanje in obvladovanje krize, nekaterimi elementi postopka v primeru neupoštevanja meril za priznanje in uporabo sistema vhodnih cen ter pogoji za polog varščine.
- (3) Člen 160 Uredbe (EU) št. 1308/2013 določa, da morajo statuti organizacij proizvajalcev zahtevati, da proizvajalci, ki so člani organizacije proizvajalcev, svojo celotno proizvodnjo tržijo prek organizacije proizvajalcev. Da se omogoči prožnost sektorja za sadje in zelenjavo, je primerno proizvajalcem pod določenimi pogoji dovoliti, da svoje proizvode tržijo zunaj organizacije proizvajalcev.
- (4) V skladu s členom 26 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 glavna dejavnost organizacije proizvajalcev zadeva koncentracijo ponudbe in dajanje proizvodov njenih članov, za katere je priznana, na trg. Treba je pojasniti, kako je ta dejavnost izvedena, zlasti v primeru zunanjega izvajanja. Da se državam članicam omogoči izvajanje potrebnih nadzorov, morajo organizacije proizvajalcev hraniti evidence, prek katerih lahko država članica preveri, ali je organizacija proizvajalcev izvedla svoje naloge.

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 549.

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave (UL L 157, 15.6.2011, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (v nadaljnjem besedilu: Uredba o enotni SUT) (UL L 299, 16.11.2007, str. 1).

- (5) Člen 27 Izvedbene Uredbe (EU) št. 543/2011 določa, da morajo organizacije proizvajalcev ostati odgovorne za dejavnosti, za katere najamejo podizvajalce. Primerno je podrobno določiti sredstva za zagotovitev, da dejavnosti, oddane v zunanje izvajanje, ostanejo pod nadzorom organizacije proizvajalcev, ki je navedene dejavnosti oddala v zunanje izvajanje.
- (6) Člen 31 Izvedbene Uredbe (EU) št. 543/2011 določa, da države članice sprejmejo vse ukrepe, ki jih štejejo za nujne, za preprečitev zlorabe moči ali vpliva enega ali več članov v zvezi z upravljanjem in delovanjem organizacije proizvajalcev, kar vključuje glasovalne pravice. Organizacije proizvajalcev morajo državam članicam zagotoviti dokaze svojega demokratičnega nadzora v zvezi s svojimi proizvajalci člani. V ta namen je treba najvišji odstotek glasovalnih pravic in deležev, ki jih ima lahko posameznik ali pravna oseba v organizaciji proizvajalcev, omejiti.
- (7) Člen 153(2)(b) Uredbe (EU) št. 1308/2013 določa, da so v statutu organizacij proizvajalcev določeni tudi finančni prispevki članov za financiranje organizacije proizvajalcev. Da se zagotovi plačevanje finančnih prispevkov članov organizacije proizvajalcev, ki so potrebni za ustanovitev in zagotovitev operativnih skladov iz člena 32 navedene uredbe, je treba takšne obveznosti vključiti v statute organizacij proizvajalcev.
- (8) Da bi se izognili situacijam, ko ukrepi preprečevanja in obvladovanja krize privedejo do neenakomernega financiranja znotraj združenja organizacij proizvajalcev, je treba meje odhodkov obvladovanja in preprečevanja krize v okviru operativnih programov združenj proizvajalcev izračunati na ravni vsakega člana organizacije proizvajalcev. Določiti je treba tudi pogoje za ponovno zasaditev sadovnjakov kot ukrepa za preprečevanje in obvladovanje krize. Da bi se izognili neenakomernemu financiranju operativnih programov, je treba določiti najvišji odstotek odhodka, ki se lahko nameni za ponovno zasaditev sadovnjakov.
- (9) Člen 114 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 določa sankcije za neupoštevanje meril za priznanje. V skladu s členom 154(4) Uredbe (EU) št. 1308/2013 morajo države članice v rednih časovnih obdobjih opravljati preglede, s katerimi preverijo, ali priznane organizacije proizvajalcev spoštujejo merila za priznanje, v primeru nespoštovanja ali nepravilnosti naložijo tem organizacijam kazni ter po potrebi odločijo, ali je treba priznanje preklicati. Sistem, ki bi razlikoval med večjimi in manjšimi neizpolnjevanji meril za priznanje, bi bil bolj učinkovit in bi preprečil različne razlage po državah članicah. Zato je primerno, da se določita poenostavljen postopek in postopno nalaganje sankcij, kot je navedeno v členu 64 Uredbe (EU) št. 1306/2013, ter s tem prepreči neupravičeno koriščenje podpore Unije organizacij proizvajalcev, ki ne izpolnjujejo meril za priznanje.
- (10) Člen 181 Uredbe (EU) št. 1308/2013 določa uporabo carinskega zakonika za carinjenje blaga, za katerega se uporablja sistem vhodne cene. Ker je zadevno blago pokvarljivo in njegova vrednost v trenutku carinjenja ni vedno določena, je treba Komisiji dovoliti, da sprejme pravila za preveritev resničnosti navedene vhodne cene pošiljke s pavšalno uvozno vrednostjo, da se pospešijo postopki carinjenja. Izkušnje z uporabo sistema vhodne cene potrjujejo, da je primerno zahtevati polog varščine, če carinska vrednost, določena v skladu s transakcijsko vrednostjo iz člena 29 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾, za več kot 8 % presega standardno uvozno vrednost, ki jo je izračunala Komisija.
- (11) Izvedbeno uredbo (EU) št. 543/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (12) Za zagotovitev nemotenega prehoda operacijskih programov, odobrenih z Uredbo (ES) št. 1234/2007, na nova pravila iz Uredbe (EU) št. 1308/2013, je treba zagotoviti prehodne določbe.
- (13) Določbe o preprečevanju in obvladovanju krize veljajo od 1. januarja 2014 naprej, ko v veljavnost stopijo povezane nove določbe Uredbe (EU) št. 1308/2013. Da se organizacijam proizvajalcev omogoči prilagoditev novim pravilom glede zahtev zunanjega izvajanja dejavnosti in demokratičnega nadzora, začnejo zadevne določbe veljati šele s 1. januarjem 2015. Člen 181 Uredbe (EU) št. 1308/2013 velja od 1. oktobra 2014 in zato začnejo veljati s tem datumom tudi zadevne nove določbe te uredbe glede preverjanja resničnosti navedene vhodne cene pošiljke ter glede pogojev za polog varščine –

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/1992 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 se spremeni:

1. V členu 26(1) se dodata drugi in tretji pododstavci:

„Dajanje na trg izvede organizacija proizvajalcev oziroma se izvede pod njenim nadzorom, če so dejavnosti oddane v zunanje izvajanje v skladu s členom 27. Imeti mora sklep o izdelku za prodajo, podatke o izbiri distribucijske verige in, razen pri prodaji na dražbi, podatke o pogajanjih glede količine in cene izdelka.

Organizacije proizvajalcev hranijo evidenco vsaj pet let, vključno z računovodskimi dokumenti, ki dokazujejo, da je organizacija proizvajalcev skoncentrirala ponudbo in dajala na trg izdelke članov, za katere je priznana.“

2. Vstavi se člen 26a:

„Člen 26a

Trženje proizvodnje zunaj organizacije proizvajalcev

Kadar organizacija proizvajalcev to odobri in kadar je to v skladu s pogoji, ki jih določi organizacija proizvajalcev, lahko proizvajalci člani:

1. prodajo največ določen odstotek svoje proizvodnje ali proizvodov neposredno na svojih kmetijskih gospodarstvih ali zunaj njih potrošnikom za njihove osebne potrebe, pri čemer ta odstotek določijo države članice na ravni, ki ni nižja od 10 %;
2. sami ali prek druge organizacije proizvajalcev, ki jo določi njihova lastna organizacija, tržijo take količine izdelkov, ki so nepomembne glede na obseg tržne proizvodnje njihove organizacije;
3. sami ali prek druge organizacije proizvajalcev, ki jo določi njihova lastna organizacija, tržijo proizvode, ki jih zaradi njihovih značilnosti njihova organizacija s svojimi trgovskimi dejavnostmi navadno ne pokriva.“

3. Člen 27 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 27

Zunanje izvajanje

1. Dejavnosti, za katere država članica dovoli, da se oddajo v zunanje izvajanje v skladu s členom 155 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*), se nanašajo na cilje organizacije proizvajalcev iz člena 152(1)(c) navedene uredbe in lahko med drugim vključujejo zbiranje, skladiščenje, pakiranje in trženje izdelka članov organizacije proizvajalcev.

2. Organizacija proizvajalcev, ki odda dejavnost v zunanje izvajanje, s pisno pogodbo sklene poslovni dogovor z drugim subjektom, vključno z enim ali več svojih članov ali odvisno družbo za zagotavljanje zadevne dejavnosti. Organizacija proizvajalcev ostane odgovorna za zagotavljanje izvajanja dejavnosti, ki se izvaja zunaj, ter celotnega upravljalškega nadzora in nadzora nad poslovnim dogovorom za izvajanje dejavnosti.

3. Celotni upravljalški nadzor in nadzor nad poslovnim dogovorom iz odstavka 2 sta učinkovita in zahtevata, da pogodba za zunanje izvajanje:

- (a) omogoča organizacijam proizvajalcev, da izdajo zavezujoča navodila, ter vsebuje določbe, ki organizaciji proizvajalcev omogočajo prekinitev pogodbe, če izvajalec storitev ne izpolni pogojev iz pogodbe za zunanje izvajanje;
- (b) določa podrobne pogoje, vključno z obveznostmi poročanja in roki, ki organizaciji proizvajalcev omogočajo oceno in resničen nadzor nad dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje.

Pogodbe za zunanje izvajanje in poročila iz točke (b) obdrži organizacija proizvajalcev vsaj 5 let, da se opravijo naknadni pregledi in se vsem članom na zahtevo omogoči dostop do njih.

(*) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).“

4. Člen 31 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 31

Demokratski nadzor organizacij proizvajalcev

1. Države članice določijo najvišji odstotek glasovalnih pravic in deležev, ki jih ima lahko posameznik ali pravna oseba v organizaciji proizvajalcev. Najvišji odstotek glasovalnih pravic in deležev mora biti pod 50 % vseh glasovalnih pravic in pod 50 % deležev. V ustrezno utemeljenih primerih lahko države članice določijo višji odstotek deležev, ki jih imajo lahko pravne osebe v organizaciji proizvajalcev, da se v vsakem primeru prepreči zloraba moči takšne pravne osebe.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se v primeru, da organizacije proizvajalcev izvajajo operativni program 17. maja 2014, najvišji odstotek deležev, ki ga določi država članica z izvajanjem prvega pododstavka, uporablja šele po koncu operativnega programa.

2. Organi držav članic izvajajo preglede glasovalnih pravic in lastniških deležev, vključno s preverjanji identitete posameznikov ali pravnih oseb, ki imajo deleže članov organizacije proizvajalcev, ki so sami pravne osebe.

3. Kadar je organizacija proizvajalcev jasno opredeljen del navedene pravne osebe, države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi se omejijo ali prepovejo pooblastila pravne osebe za spremembo, odobritev ali zavrnitev odločitev organizacije proizvajalcev.“

5. Členu 53 se doda odstavek 3:

„3. Statuti organizacij proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave zahtevajo, da proizvajalci člani plačajo finančne prispevke, ki so določeni v njihovih pravilih združenja za ustanovitev in zagotovitev operativnih skladov iz člena 32 Uredbe (EU) št. 1308/2013.“

6. V členu 62 se doda naslednji odstavek 5:

„5. Zgornje meje za odhodke obvladovanja in preprečevanja krize iz četrtega odstavka člena 33(3) Uredbe (EU) št. 1308/2013 se v okviru operativnih programov združenj proizvajalcev izračunajo na ravni vsakega člana organizacije proizvajalcev.“

7. Vstavi se člen 89a:

„Člen 89a

Ponovna zasaditev sadovnjakov po obvezni izkrčitvi

Če države članice v svojo nacionalno strategijo vključijo ponovno zasaditev sadovnjakov, po obvezni izkrčitvi zaradi zdravstvenih ali fitosanitarnih razlogov kot kriznega ukrepa, določijo upravičene vrste in po potrebi sorte ter pogoje v zvezi z uporabo navedenega ukrepa. V primeru izkrčitve zaradi fitosanitarnih razlogov morajo biti ukrepi, ki jih države članice sprejmejo za ponovno zasaditev sadovnjakov, v skladu z Direktivo Sveta 2000/29/ES (*).

Ponovna zasaditev sadovnjakov ne zajema več kot 20 % skupnih odhodkov operativnih programov. Države članice lahko določijo nižji odstotek.

(*) Direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti (UL L 169, 10.7.2000, str. 1).“

8. Člen 114 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 114

Neizpolnjevanje meril za priznanje

1. Če država članica ugotovi, da organizacija proizvajalcev ne izpolnjuje enega od meril za priznanje, povezanih z zahtevami iz člena 21, 23, 26(1) in (2) ter člena 31, bo zadevni organizaciji proizvajalcev najpozneje v dveh mesecih po ugotovljenem neizpolnjevanju po priporočeni pošti poslala opozorilno pismo, v katerem navede ugotovljeno neizpolnjevanje, popravne ukrepe in obdobja, v katerih bodo ti ukrepi izvedeni, in sicer ta čas ne sme biti daljši od štirih mesecev. Od trenutka, ko je neizpolnjevanje ugotovljeno, države članice odložijo izplačila pomoči, dokler niso popravni ukrepi ustrezno sprejeti.

2. Neizpolnjevanje meril za priznanje iz odstavka 1 v obdobju, ki ga določi država članica, vodi k začasnemu preklicu priznanja organizacije proizvajalcev. Države članice obvestijo organizacijo proizvajalcev o obdobju začasnega preklica, ki ni daljši od 12 mesecev in začne veljati na dan, ko organizacija proizvajalcev prejme opozorilno pismo. To ne vpliva na izvajanje horizontalne nacionalne zakonodaje, ki lahko določa prekinitev takšnega ukrepa, potem ko se začnejo s tem povezani pravni postopki.

Med začasnim preklicem priznanja lahko organizacija proizvajalcev nadaljuje s svojo dejavnostjo, vendar so plačila pomoči zadržana do odprave preklica priznanja. Letni znesek pomoči se zmanjša za 2 % za vsak začetni koledarski mesec, v katerem je bilo priznanje začasno preklicano.

Preklic se odpravi na dan pregleda, ki pokaže, da so bila zadevna merila za priznanje izpolnjena.

3. Če merila do konca obdobja preklica, ki so ga določili pristojni organi države članice, niso izpolnjena, država članica prekliče priznanje, ki začne veljati z datumom, če pogoji za priznanje niso bili izpolnjeni ali v primeru, da datuma ni mogoče določiti, od datuma, ko je bilo neizpolnjevanje ugotovljeno. To ne vpliva na izvajanje horizontalne nacionalne zakonodaje, ki lahko določa prekinitev takšnega ukrepa, potem ko se začnejo s tem povezani pravni postopki. Neplačana pomoč se ne izplača, neupravičeno izplačana pomoč pa se izterja.

4. Če država članica ugotovi, da organizacija proizvajalcev ne izpolnjuje katerega drugega merila za priznanje iz člena 154 Uredbe (EU) št. 1308/2013 razen navedenih v odstavku 1, bo zadevni organizaciji proizvajalcev najpozneje v dveh mesecih po ugotovljenem neizpolnjevanju s priporočeno pošto poslala opozorilno pismo, v katerem navede ugotovljeno neizpolnjevanje, popravne ukrepe in obdobje, v katerem bodo ti ukrepi izvedeni, in sicer to obdobje ne sme biti daljše od štirih mesecev.

5. Neupoštevanje popravljalnih ukrepov iz odstavka 4 v obdobju, ki ga je določila država članica, je razlog za začasno ustavitev plačil in znižanje letnega zneska pomoči za 1 % za vsak začetni koledarski mesec, ki presega navedeno obdobje. To ne vpliva na izvajanje horizontalne nacionalne zakonodaje, ki lahko določa prekinitev takšnega ukrepa, potem ko se začnejo s tem povezani pravni postopki.

6. Vendar v primeru, da organizacija proizvajalcev državi članici predloži dokaz, da zaradi naravnih nesreč, različnih podnebnih dogodkov, bolezni ali napadov škodljivcev kljub sprejetju potrebnih ukrepov za preprečevanje tveganj ne more izpolniti meril za priznanje iz člena 154(1)(b) Uredbe (EU) št. 1308/2013 glede najmanjše količine ali vrednosti tržne proizvodnje, ki ju določijo države članice, država članica za zadevno leto lahko odstopi od najmanjše količine ali vrednosti tržne proizvodnje za to organizacijo proizvajalcev.

7. V primerih, za katere veljajo odstavki 1, 2, 4 in 5, države članice lahko izvedejo plačila po roku, določenem v členu 70, če je to potrebno za uporabo tega člena. Vendar morajo biti ta poznejša plačila izvedena najpozneje 15. oktobra v drugem letu, ki sledi letu izvajanja programa.“

9. Člen 137 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 137

Osnova vhodne cene

1. Člen 181(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 se uporablja za izdelke iz Priloge XVI.

2. Če je carinska vrednost iz dela A Priloge XVI, določena v skladu s transakcijsko vrednostjo iz člena 29 Uredbe (EGS) št. 2913/92, več kot za osem odstotkov višja od pavšalne vrednosti, ki jo je izračunala Komisija kot standardno uvozno vrednost v času deklaracije za sprostitev izdelkov v promet, mora uvoznik položiti varščino iz člena 248(1) Uredbe (EGS) št. 2454/93. Za ta namen je višina uvozne dajatve, ki se v končni fazi lahko zahteva za izdelke iz dela A Priloge XVI, enaka znesku dajatve, ki bi se plačala, če bi bil zadevni proizvod razvrščen na podlagi zadevne standardne uvozne vrednosti.

Prvi pododstavek se ne uporablja, kadar je standardna uvozna vrednost višja od vhodnih cen, naštetih v Prilogi 2 k Oddelku I dela III Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 (*) ter kadar deklarant zahteva takojšen vpis v račune zneska dajatev, ki ga je treba plačati za blago, namesto pologa varščine.

3. Če je carinska vrednost izdelkov iz dela A Priloge XVI izračunana v skladu s členom 30(2)(c) Uredbe (EGS) št. 2913/92, se dajatev odšteje, kot je določeno v členu 136(1) te uredbe. Če uvoznik položi varščino iz člena 248(1) Uredbe (EGS) št. 2454/93 enako znesku dajatev, ki bi jih plačal, če je bila razvrstitev izdelkov opravljena na podlagi veljavne standardne uvozne vrednosti.

4. Carinska vrednost blaga, ki se uvozi v okviru komisijske prodaje, se neposredno določi v skladu s členom 30(2)(c) Uredbe (EGS) št. 2913/92, v ta namen pa se uporablja standardna uvozna vrednost, izračunana v skladu s členom 136 v obdobjih veljavnosti.

5. Uvoznik ima na voljo en mesec od prodaje zadevnih izdelkov, vendar največ štiri mesece od datuma sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet, da dokaže, da je bila serija prodana pod pogoji, ki potrjujejo ustreznost cen iz člena 29 Uredbe (EGS) št. 2913/92, ali da določi carinsko vrednost iz člena 30(2)(c) navedene uredbe. Neupoštevanje enega ali drugega roka pomeni izgubo položene varščine brez poseganja v uporabo odstavka 6.

Predložena varščina se sprosti do obsega, za katerega je carinskim organom predloženo zadovoljivo dokazilo o odpravi. V nasprotnem primeru se varščina zaseže za plačilo uvoznih dajatev.

Da uvoznik dokaže, da je serijo prodal pod pogoji iz prvega pododstavka, omogoči dostop do računa in vseh dokumentov, ki so potrebni za izvedbo zadevnega carinskega nadzora glede prodaje in odprodaje vsakega izdelka zadevne serije, vključno z dokumenti glede prevoza, zavarovanja, ravnanja in skladiščenja serije.

Kadar tržni standardi iz člena 3 zahtevajo, da se sorta proizvoda ali trgovinska vrsta sadja in zelenjave navedeta na embalaži, mora biti sorta proizvoda ali trgovinska vrsta sadja in zelenjave, ki sta del serije, označena na dokumentih, ki se nanašajo na prevoz, račune in nalog za dostavo.

6. Štirimesečni rok iz prvega pododstavka odstavka 5 lahko na ustrezno utemeljeno zahtevo uvoznika za to pristojni organi držav članic podaljšajo za največ tri mesece.

Če za to pristojni organi pri preverjanju ugotovijo, da zahteve tega člena niso bile izpolnjene, zahtevajo plačilo dajatve v skladu s členom 220 Uredbe (EGS) št. 2913/92. Znesek dajatve, ki bo izterjan ali ostane odprt za izterjavo, vključuje obresti od dneva, ko je bilo blago sproščeno v prost promet, do dneva izterjave. Uporabi se obrestna mera za postopke izterjave, ki je v veljavi po nacionalni zakonodaji.

(*) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).“

Člen 2

Prehodne določbe

Kadar država članica odobri operativni program v skladu s tretjim pododstavkom člena 64(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 pred 20. januarjem 2014, se navedeni operativni program šteje za sprejetega v skladu z Uredbo (ES) št. 1234/2007.

Brez poseganja v člena 65 in 66 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 lahko operacijski program, odobren z Uredbo (ES) št. 1234/2007, na zahtevo organizacije proizvajalcev:

- (a) nadaljuje z delovanjem do svojega zaključka;
- (b) se spremeni, da izpolni zahteve iz Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali
- (c) se nadomesti z novim operativnim programom, odobrenim z Uredbo (EU) št. 1308/2013.

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1(6) in (7) ter člen 2 se uporabljata od 1. januarja 2014.

Člen 1(9) se uporablja od 1. oktobra 2014.

Člen 1(3) in (4) se uporablja od 1. januarja 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO